

Θέσεις για τους σκοπούς της αμερικανοευρωπαϊκής επίθεσης κατά της Γιουγκοσλαβίας

Τι σημαίνουν οι βομβαρδισμοί της Γιουγκοσλαβίας από τους Αμερικανούς και τους Ευρωπαίους για την ίδια τη χώρα και τους κατοίκους της το γνωρίζουμε ήδη όλοι επαρκώς. Το ερώτημα είναι σε τι αποσκοπούν. Θα εκθέσω σύντομα ορισμένες θέσεις, οι οποίες συνιστούν ίσως μια πρώτη απάντηση σ' αυτό το ερώτημα.

Η εγκαθίδρυση ενός καπιταλισμού χωρίς κοινωνικούς περιορισμούς, όπως τον γνωρίσαμε τον περασμένο αιώνα, στην ίδια τη δική τους περιοχή υπήρξε σκοπός των μεγάλων και ισχυρών καπιταλιστικών χωρών ήδη από τις απαρχές της οικονομικής κρίσης της δεκαετίας του '70. Η επίτευξη αυτού του σκοπού επιδιώχθηκε —σχεδόν επιτεύχθηκε και ολοκληρώθηκε— με μέτρα που ελήφθησαν με πρόσχημα το ξεπέραςμα της οικονομικής κρίσης και —όσον αφορά τη Δυτική Ευρώπη— τη σύγκλιση των οικονομιών της Ε.Ε.

Η κατά το δεύτερο ήμισυ της δεκαετίας του '80 διαφαινόμενη και αναμενόμενη κατάργηση της Σοβιετικής Ένωσης και των άλλων σοσιαλιστικών χωρών ξύπνησαν την προσδοκία και την επιθυμία της επιβολής σε παγκόσμιο επίπεδο ενός καπιταλισμού χωρίς περιορισμούς —τόρα όμως πλέον ενός καπιταλισμού όχι μόνο χωρίς κοινωνικούς περιορισμούς, αλλά και χωρίς τους περιορισμούς που θέτει η εθνική κυριαρχία των επιμέρους κρατών. Πρόκειται για την επιβολή αυτού που σήμερα συνηθίσαμε να ονομάζουμε παγκοσμιοποίηση της οικονομίας. Δηλαδή της δυνατότητας του κεφαλαίου να διακινεί όπως θέλει και όπου θέλει μέσα παραγωγής, προϊόντα, χρηματικά κεφάλαια και τα χρηματιστηριακά παράγωγα των τελευταίων. Η προπαγανδιστική προετοιμασία της παγκοσμιοποίησης άρχισε πολύ νωρίς. Θα θυμάστε ίσως από τότε στο ραδιόφωνο και την τηλεόραση, μετά το δελτίο ειδήσεων, δεν ακολουθούσαν οι αθλητικές ειδήσεις, αλλά οι οικονομικές ειδήσεις και το χρηματιστήριο.

Η επιβολή αυτής της νέας κατάστασης πραγμάτων απαιτεί βέβαια εκκαθάριση του πεδίου. Το στρατιωτικό όργανο αυτής της εκκαθάρισης, το ΝΑΤΟ, υπήρχε από τον καιρό του Ψυχρού Πολέμου και διατηρήθηκε και ενισχύθηκε προς το σκοπό αυτής της εκκαθάρισης και μετά τη λήξη του τελευταίου. Αλλά και τα οικονομικά και πολιτικά όργανα αυτής της εκκαθάρισης, το ΔΝΤ, η Παγκόσμια Τράπεζα, η GATT (τόρα Διεθνής Οργανισμός Εμπορίου), ο ΟΗΕ και η Ε.Ε. υπήρχαν και αναμορφώθηκαν κατάλληλα.

Ό,τι συνέβη και συμβαίνει στη Γιουγκοσλαβία τα 10 περίπου τελευταία χρόνια αποτελεί μέρος της προαναφερθείσας εκκαθάρισης του πεδίου. Η Γιουγκοσλαβία ήταν και είναι ακόμη μια αναπτυγμένη μη καπιταλιστική ευρωπαϊκή χώρα, η οποία παλιότερα είχε μια όχι ασήμαντη παρουσία στο διεθνή χώρο. Παρουσία την οποία θα μπορούσε να διεκδικήσει

και υπό τις σημερινές μεταβληθείσες συνθήκες. Δεν ζήτησε και δεν προσπάθησε να ενσωματωθεί στο λεγόμενο Δυτικό Κόσμο —π.χ. στην Ε.Ε. Ως εκ τούτου, αποτελούσε και αποτελεί μη περιθωριακό και ασήμαντο πρόσκομμα στην παγκοσμιοποίηση. Πέραν τούτου, μια ορισμένη ισχυρή ευρωπαϊκή χώρα είχε —όπως είχε δηλώσει ο υπουργός της Εθνικής Άμυνας— να ξεκαθαρίσει και μερικούς λογαριασμούς από το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Πριν όμως μπουν Αμερικανοί και άλλοι ξένοι στρατιώτες στη Γιουγκοσλαβία, μπήκαν σ' αυτή, στα τέλη του '80, το Δ.Ν.Τ. και η Π.Τ., που την υποχρέωσαν —στα πλαίσια μιας δήθεν εξυγίανσης της οικονομίας— μεταξύ άλλων να καταργήσει τις εξισορροπητικές πληρωμές μεταξύ των ομόσπονδων κρατιδίων και να κλείνει κάθε κρατική επιχείρηση που όφειλε οποιαδήποτε ποσά για διάστημα μεγαλύτερο των 40 ημερών. Μπορείτε να φανταστείτε πόσο προήγαγε τις καλές σχέσεις μεταξύ των κρατιδίων το πρώτο μέτρο και πόσο προήγαγε τη Γιουγκοσλαβική οικονομία το δεύτερο μέτρο. Ακολούθησαν οι αποσχιστικές τάσεις, οι ενδογιουγκοσλαβικές διενέξεις και η ξένη επέμβαση. Η Σλοβενία και η Κροατία έγιναν ανεξάρτητα κράτη. Η πολυεθνική Βοσνία έγινε προτεκτοράτο των Αμερικανών και των Ευρωπαίων. Ο Ύπατος Αρμοστής της ανεβάζει και κατεβάζει προέδρους δημοκρατίας και κυβερνήσεις. Το Δ.Ν.Τ. διορίζει σύμφωνα με το νόμο το Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας της. Τέλος, αποσχίστηκε και η πολυάριθμη Δημοκρατία της Μακεδονίας και έγινε κι αυτή ανεξάρτητο κράτος για να χρησιμεύσει, όπως χρησιμοποιείται σήμερα, ως προγεφύρωμα για την ολοκλήρωση του διαμελισμού της Γιουγκοσλαβίας.

Σκοπός είναι η απόσχιση όχι μόνο του Κοσσυφοπεδίου, αλλά και της Βοϊβοδίνας και του Μαυροβουνίου —έτσι ώστε η Γιουγκοσλαβία, δηλαδή τότε πλέον η Σερβία, να αποτελεί ένα κρατίδιο-προτεκτοράτο, όπως όλα τα άλλα που προέκυψαν από την παλιά Γιουγκοσλαβία. Και επιπλέον περίκλειστο.

Αλλά δεν αφορά μόνο τη Γιουγκοσλαβία η αμερικανοευρωπαϊκή εκκαθάριση της Γιουγκοσλαβίας. Αφορά τα Βαλκάνια συνολικά. Είναι εκκαθάριση των Βαλκανίων συνολικά. Η Αλβανία και η Δημοκρατία της Μακεδονίας είναι χώρες χωρίς εθνική κυριαρχία. Χώρες υπό κατοχή. Και δεν έχει και πολύ διαφορετικά το πράγμα με τη Βουλγαρία. Τη Ρουμανία δεν την αναφέρω, διότι δεν χρειάστηκε ακόμη να τη χρησιμοποιήσουν. Και οι δυο χώρες είναι ωστόσο υπό την κατοχή του Δ.Ν.Τ. και της Π.Τ. Και, εντέλει, πόσο εθνικά κυρίαρχη είναι η χώρα μας, η οποία με «κυβερνητική πράξη» και όχι με απόφαση της Βουλής, όπως προβλέπει το Σύνταγμα, επιτρέπει τη στάθμευση στο έδαφός της και τη διέλευση απ' αυτό ξένων στρατευμάτων με σκοπό την εισβολή σε γειτονική χώρα;

Έτσι έχει το πράγμα με την εκκαθάριση του πεδίου στα Βαλκάνια. Το προς εκκαθαρίσιν πεδίο είναι όμως το παγκόσμιο. Η Ρωσία έχει —αν δεν κάνω λάθος— ογδόντα τόσες δημοκρατίες και πολύ περισσότερες μειονότητες. Ο βομβαρδισμός της κινεζικής πρεσβείας στο Βελιγράδι δεν οφείλεται σε στρατιωτικό λάθος, ούτε υπήρξε τυχαίος. Οι εκκαθαριστικές επιχειρήσεις θα έχουν συνέχεια. Υπομόχλια υπάρχουν πολλά.

Και ο ρόλος της Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδας, ποιος είναι; Είναι ακριβώς ο ίδιος με εκείνον των ΗΠΑ. Απλώς, λόγω στρατιωτικής και οικονομικής ισχύος, είναι αντιστοίχως δευτερεύων. Η Ευρώπη δεν σύρεται. Συμμετέχει μετά λόγου γνώσεως, τουτέστιν εξ ιδίου συμφέροντος. Θα παίξει, εξάλλου, σημαντικό ρόλο στην ανοικοδόμηση, δηλαδή στην καπιταλιστική ολοκλήρωση της Γιουγκοσλαβίας μετά τον πόλεμο.